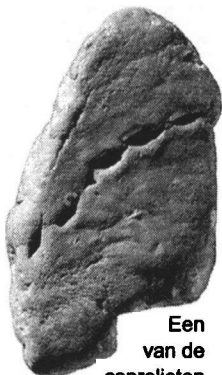

Shark-bitten vertebrate coprolites from the Miocene of Maryland

Godfrey, Stephen J. and Joshua B. Smith, 2010. *Naturwissenschaften* Vol. 97, nr. 5: 461–467.
www.springerlink.com/content/h380765882832v06/fulltext.pdf.

Bij het zoeken naar haaiantanden is het goed om op te letten of er eventueel bijtsporen van haaien op botmateriaal voorkomen. Dit artikel gaat ook over dergelijke bijtsporen, maar dan op coprolieten gevonden bij Calvert Cliff. Volgens de auteurs de eerste die zijn beschreven.

Een van de coprolieten met bijtsporen

Wie die coprolieten heeft geproduceerd heeft men niet kunnen vaststellen, maar ik vind het bijzonder te lezen wat er allemaal wordt afgeleid uit de bijtsporen van degene die zijn tanden erin heeft gezet. Het wat mij betreft meest duidelijke bijtspoor bestaat uit 6 indrukken van tanden. Ik kan me goed voorstellen dat als je zo iets op het strand ziet liggen je bukt om het nader te bekijken en het meeneemt naar huis voor verdere inspectie. Dat kan ik niet zeggen van de andere sporen.

Middels allerlei kenmerken van de indrukken en de soorten die bekend zijn van Calvert Cliff komt men voor de ene coproliet tot de slotsom dat de bijter een *Galeocерdo* cf. *aduncus* is geweest. De bijtsporen op het andere exemplaar blijken dan toch onvoldoende diep om determinatie mogelijk te maken. Doordat de sporen ondiep zijn, zijn er simpelweg te weinig kenmerken beschikbaar.

Verder concludeert men dat niet direct in de coproliet is gehapt, maar dat de coproliet zich in het 'afvoerkanaal' van de oorspronkelijke eigenaar bevond. De haai heeft in de eigenaar gehapt op de plek waar zich de coproliet bevond. Hoe dat in zijn werk gegaan moet zijn, wordt getoond aan de hand van een illustratie waarin een tijgerhaai in een krokodil hapt. Tsjja, het zou kunnen maar vraag me ook niet hoe anders.

Sylvia Verschueren, e-mail: verschueren.sylvia@xs4all.nl

